

MAGNET (1) *sb m*

N sg magnét.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

min. Mineral zwany magnetytem, ruda żelaza o właściwościach magnetycznych; amphitane, androdamas, chrysocolla, Heracleus, magnes, siderites theodamas Cn: iefli żelázo [w koniu zostało]/ thedy Mágnet kthému nalepfzy/ gdy go do rány przytknie SienLek 184v.

Cf **MAGNES**

ZZa